

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382716
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6123382716.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: Z. D. W., U..W., H.: XX XXX XXX, W. W. I. XXXX/XXX, V., zast.: U. S. F. F. W.. Y.. R., H.: XX XXX XXX, W. W. X. Q. XXX/XX, I., proti žalovanému: Q. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Č. XXX, G.: X.. V. B., U. W..Y..R., H.: XX XXX XXX, W. W. V. Q. XXXX/X, Ž., o zaplatenie 3.002,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.11.2023, č. k. 43Csp/24/2023-83, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.239,68 eur, spolu s úrokom z omeškania: vo výške 8 % ročne zo sumy 11,87 eur od 19.05.2023 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.995,04 eur od 19.05.2023 do 21.07.2023, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.990,31 eur od 22.07.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ust. § 369 ods. 1, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ust. § 53 ods. 9, § 121, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 1 ods. 2, § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 800 eur, ktorý bolo možné v priebehu trvania zmluvy zvýšiť až na sumu 3050 eur. V prípade zvýšenia úverového rámca dlžníkom, zmluva nevyžadovala žiadne schválenie veriteľom a postačovalo kontaktovanie veriteľa písomne, telefonicky, e-mailom, prostredníctvom [www.spravcafinancii.sk](#) alebo mobilnej aplikácie.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad súd prvej inštancie zistil, že žalovaný čerpal úver viacerými prevodmi v súhrnnej hodnote 3.384,76 eur. Samotná skutočnosť, že došlo k prekročeniu úverový rámec prevodmi finančných prostriedkov, ktoré vykonal žalovaný vo svoj prospech, nespôsobuje neplatnosť zmluvy. Súd prvej inštancie nevzhliadol prítomnosť iného dôvodu,

pre ktorý by zmluva bola neplatná v zmysle Občianskeho zákonníka alebo Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaný reálne spotreboval finančné prostriedky vo výške 3.384,76 eur, čo žalovaný nesporeoval. Za nedôvodnú súd prvej inštancie považoval námietku žalovaného, že žalobca nedostatočne posudzoval bonitu žalovaného pri uzatvorení zmluvy. Žalobca prostredníctvom listinných dôkazov predložených dňa 02.10.2023 (Interný dokument o posúdení bonity, Správa zo Sociálnej poisťovne, Úverová správa z registrov dlžníkov, Výpis z bankového účtu za účelom preukázania výdavkov a príjmov) jednoznačne preukázal, že pri uzatvorení zmluvy skúmal bonitu žalovaného. Žalobca skúmal príjem žalovaného, životné náklady na dospelú osobu, sumu splátok úverov, čím spolu s výškou splátky schváleného úveru (21,52 eur mesačne) dospel k pozitívnemu zostatku finančných prostriedkov žalovaného vo výške 130,65 eur mesačne. Žalobca taktiež skúmal osobný stav žalovaného, pričom zistil, že žalovaný je slobodný, bezdetný a žije u rodičov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dovodil, že žalobca dostatočne skúmal bonitu žalovaného a jeho záver, že žalovaný bude pri adekvátnej finančnej disciplíne schopný splácať úver, bol správny. Nemožno opomenúť, že žalobca a žalovaný uzatvorili revolvingovú zmluvu, ktorá oprávňovala žalovaného vyberať finančné prostriedky podľa vôle žalovaného a vo výške, ktorú si určí sám žalovaný. Žalobca zmluvou poskytol žalovanému takúto možnosť, bolo však na žalovanom, či ju využije a v akej výške. Vzhľadom k uvedenému tvrdenie žalovaného, že musel uzavrieť zmluvu, keďže nezvládal splácať predchádzajúce úvery bolo irelevantné, keďže žalobca v čase poskytnutia úveru dostatočne preukázal existenciu aktuálnych úverov žalovaného. Následne súd prvej inštancie podrobil zmluvu prieskumu, či je v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. g) a písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že Zmluva na strane 2 obsahuje všetky informácie potrebné pre spotrebiteľa na určenie výšky príslušenstva pohľadávky, ako aj určenie ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,90 % a RPMN bola dohodnutá vo výške 27,95 %, spolu s uvedením všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN v čase uzatvorenia zmluvy. V prípade povinnosti uvedenia presného matematického výpočtu RPMN v zmluve, súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zverejnené pod R 86/2021, z ktorého vyplýva, že uvedená podmienka nevyplýva ani zo znenia § 9 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Okrem žalovaným tvrdených námietok nedostatočných náležitostí zmluvy, súd preskúmal zmluvu ako celok podľa § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k názoru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon predpokladá pre spotrebiteľský úver v § 9 ods. 2 ako aj všetky všeobecné náležitosti právneho úkonu požadované podľa Občianskeho zákonníka. Súd zároveň v zmluve nezhliadol žiadnu z neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ išlo o tvrdenia žalovaného, že žalobca nedodrжал zákonný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v súlade so zákonom. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nesplatennej splátky a to výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 24.03.2023, ktorá bola žalovanému odoslaná dňa 28.03.2023, čo vyplýva z predloženého podacieho hárku. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neplatil splátky od 20.12.2022. Zároveň žalobca vo výzve poučil žalovaného o skutočnosti, že ak dlžnú sumu nezaplatí do 15 dní od doručenia výzvy, bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Následne, dňa 03.05.2023 došlo k zosplateniu celého úveru a výzva bola doručená žalovanému dňa 04.05.2023. Žalobca tak splnil všetky podmienky pre mimoriadne zosplatenie úveru, ktoré predpokladá § 56 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Pokiaľ žalovaný žiadal o zaplatenie dlžnej sumy v splátkach, s takouto formou úhrady dlhu žalobca nesúhlasil a súd nemal za preukázané žiadne dôvody, ktoré by preukazovali nevyhnutnosť zaplatenia dlžnej sumy v splátkach. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a priznal ich vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola dňa 19.05.2023 vo výške 3,75 %. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, podal odvolanie žalovaný odôvodňujúc odvolanie naplnením odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa odvolateľa nesprávne

skutkové zistenia súdu prvej inštancie vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v tom, že súd prvej inštancie nevyhodnotil zmluvu o úvere za neplatnú, prípadne bezúročnú a bez poplatkov a zároveň mal preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o úvere je zrejmá len výška minimálnej mesačnej splátky: 2,69 % z výšky úverového rámca (21,52 eur), zmluva však neobsahuje počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto je bezúročná a bez poplatkov. V bode 25 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd konštatuje, že v prípade zvýšenia úverového rámca dlžníkom, zmluva nevyžaduje žiadne schválenie veriteľom, pričom postačuje kontaktovanie veriteľa písomne, telefonicky, e-mailom, prostredníctvom www.spravcafinancii.sk alebo mobilnej aplikácie.

V zmluve je však v článku označenom ako ZOZNAMUJEME VÁS ZVLÁŠŤ S TÝMITO USTANOVENIAMÍ ÚVEROVÝCH PODMIENOK v bode 2 uvedené: „Na základe zmluvy môžete po našom odsúhlasení čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom karty až do výšky úverového rámca. Úverový rámec je maximálna možná výška úveru, ktorú môžete čerpať. Úverový rámec je možné v priebehu trvania zmluvy zvýšiť. Môžeme Vám zaslať písomný návrh novej výšky úverového rámca s tým, že jej horný limit je maximálne 15 000 eur. Návrh Vám môžeme zaslať aj elektronickými prostriedkami. Novú výšku úverového rámca nám musíte písomne odsúhlasiť. Ak budete mať Vy sami záujem o zvýšenie úverového rámca, môžete nás kontaktovať písomne, telefonicky, e-mailom, prostredníctvom www.SpravcaFinancii.sk alebo mobilnej aplikácie.“ Podľa názoru žalovaného z uvedeného ustanovenia zmluvy vôbec nevyplýva, že by zvýšenie úverového rámca nepodliehalo odsúhlaseniu veriteľom. Zmluva môže vzniknúť iba na základe konsenzu oboch zmluvných strán, ak namiesto úverového rámca mohol žalovaný podľa vlastného uváženia čerpať úverový rámec niekoľko násobne vyšší ako bol v pôvodnej zmluve o revolvingovom úvere vo výške 800 eur, zvýšenie úverového rámca vo výške 3050 eur, museli byť odsúhlasené veriteľom a žalovanému musel byť daný na podpis dodatok k zmluve o revolvingovom úvere, keďže však obsahom spisu nie je žiadny dodatok zmluva o revolvingovom úvere je neplatný právny úkon. Žalovaný zároveň poukázal na to, že ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter. Ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že žalobca v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru nemal vedomosť. Pri neplatnom právnom úkone sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o bezdôvodnom obohatení a preto všetky debetné transakcie, ktoré predstavujú reálne čerpanie úverového rámca od 06.02.2021 do 23.04.2021 (2 roky spätne od doručenia žalobného návrhu na súd) sú premlčané v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a vo zvyšnej časti má žalobca nárok len na rozdiel medzi celkovou sumou debetných transakcií a celkovou sumou kreditných transakcií. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 uvádza, aké náležitosti musí obsahovať zmluva o úvere. Ak teda došlo k navýšeniu úverového rámca zo strany žalobcu museli byť zmenené aj obligatórne náležitosti, ktoré sa vzťahujú k úverovému rámcu vo výške 3050 eur. Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom vo výške 907,90 eur, nesprávny údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 24,90 %, nesprávny údaj o výške mesačnej splátky 2,69 % z dlžnej čiastky (min. 21,52 eur) a hlavne nesprávny údaj o RPMN vo výške 27,95 %, ktorý je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže vychádzali z úverového rámca 800 eur a nie z úverového rámca 3050 eur. Keďže zmluva je neplatná, žalobca nebol oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a preto tiež výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka treba považovať za neplatné právne úkony. V danom prípade žalobca listom zo dňa 24.03.2023, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, uvedený list bol podľa stránky Slovenskej pošty na sledovanie zásielok doručený dňa 30.03.2023. Dobrovoľná 15 dňová lehota na uhradenie omeškaných splátok začala plynúť dňa 31.03.2023 a uplynula 14.04.2023. Žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, teda splátky zročnej v mesiaci apríl 2023. S poukazom na uvedené je list zo dňa 24.03.2023, ako aj vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.05.2023 neplatný právny úkon a žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolateľ ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2020 sp.zn. 5 Cdo 36/2020, podľa ktorého právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že zamietne žalobný návrh v celom rozsahu a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 2.2.2024, v ktorom uviedol, že žalovaný neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by žalobca považoval za potrebné sa vyjadriť. Predmetné vyjadrenia boli súčasťou konania pred súdom prvej inštancie, preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za zákonné a plne sa s ním stotožnil.

5. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril v podaní zo dňa 20.2.2024, v ktorom zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa bezúročnosti, bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a tiež nemožnosti jeho zosplatnenia. Poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp.zn. C-565/12 z 27.03.2014, C-449/13 zo dňa 18.12.2014 a C-679/18 zo dňa 05.03.2020, na nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Žalovaný zopakoval, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a žalovaný nebol ku dňu 24.03.2023, kedy bola vypracovaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy v omeškaní so žiadnou splátkou, keďže bol povinný uhrádzať len splátky istiny poskytnutého úveru. A preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, z uvedeného dôvodu sú listy zo dňa 24.03.2023, ako aj výzva na splatenie celého úveru zo dňa 03.05.2023 neplatné právne úkony s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda neexistenciu omeškania pre povinnosť splácať len splátky istiny potvrdil aj Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 26.10.2022 sp. zn. 6CoCsp/25/2022.

6. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

9. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa ust. § 1 ods. 2, prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2020, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2020, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

12. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. d), e), g), h), i) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2020, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

13. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2020, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

14. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 06.02.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dohodli, že žalobca ako veriteľ poskytne žalovanému ako bezúčelový revolvingový úver formou kreditného limitu vo výške 800 eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 24,90 %, RPMN: 27,95 % a žalovaný sa zaviazal splatiť celkovú čiastku 907,90 eur vždy k 20. dňu v mesiaci, s výškou minimálnej mesačnej splátky 2,69 % z výšky úverového rámca (21,52 eur). Výzvou zo dňa 24.03.2023 žalobca vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy uhradil dĺžnu sumu, inak požiada o okamžité splatenie celého úveru. Listom zo dňa 03.05.2023 pristúpil žalobca k zosplateniu úveru, pričom predčasná splatnosť úveru nastala s účinnosťou ku dňu 04.05.2023.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

18. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného boli nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštalácie, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajúce v tom, že súd prvej inštalácie nesprávne nevyhodnotil Zmluvu o úvere za neplatnú, prípadne bezúročnú a bez poplatkov a zároveň nemal preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka.

20. Odvolací súd sa ako prvou zaoberal odvolacou námietkou týkajúcou sa neplatnosti úverovej zmluvy, čo žalovaný zdôvodnil tým, že v zmluve poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 800 eur a v žalobe tvrdil, že žalovanému poskytol úverový rámec vo výške 3.050 eur. Žalovaný namietal, že považuje zvýšenie úverového rámca za neplatný právny úkon, pretože zmluva môže vzniknúť iba konsenzom, keď zvýšenie úverového rámca podľa zmluvných podmienok musí byť odsúhlasené veriteľom, ktorý musí poslať dlžníkovi (žalovanému) dodatok k zmluve. Odvolací súd sa v tejto časti stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštalácie, že v prípade ak si dlžník (žalovaný) želá zvýšiť úverový rámec podľa § 7 hlavy 3 úverových podmienok postačí ak kontaktuje veriteľa písomne, telefonicky, e- mailom alebo prostredníctvom [www. SpravcaFinancii.sk](http://www.SpravcaFinancii.sk) alebo mobilnej aplikácia a nie je potrebné žiadne ďalšie schvaľovanie. Revolvingový úver je bežným variantom spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje opakované čerpanie financií až do výšky úverového rámca a ktorý sa automaticky obnovuje bez toho, aby klient musel opakovane úver dojednávať. K navýšeniu úverového rámca teda došlo platne, prečerpaním pôvodného úverového zmluvného rámca zo strany žalovaného, a to v súlade so zmluvnými úverovými podmienkami. Ak by žalobca (veriteľ) s prečerpaním nesúhlasil finančné prostriedky by žalovanému neposkytol a naopak, žalovaný by čerpaním finančných prostriedkov od žalobcu nezvyšoval poskytnutý úverový rámec, keby s takýmto navýšením nesúhlasil. Horný limit úverového rámca dohodnutý zmluvnými stranami v Zmluve o spotrebiteľskom úvere predstavoval 3.050 eur. Na základe uvedeného možno konštatovať, že k zvýšeniu úverového rámca došlo v súlade so zmluvnými podmienkami a Zmluvou o úvere.

21. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného, že navýšením úveru došlo k zmene údajov v zmluve o úvere, ktorá tým pádom obsahuje nesprávne údaje, keďže vychádza z úverového rámca 800 eur a nie 3050 eur. V tomto prípade, ide o revolvingový úver, ktorého čerpanie a splácanie závisí na klientovi, nemožno presne vyčíslit počet splátok úveru ani dobu splácania úveru. Uvedené znaky revolvingového úveru je badať i v zmluve o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu a ktorá priamo súvisí s predmetom tohto konania. Odvolací súd zaoberajúc sa nastolenou odvolacou námietkou uvádza, že pre revolvingový úver je typické, že konkrétny výpočet RPMN a ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa nie je možné pre povahu revolvingu v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vypočítať vopred, pretože v danom čase nie sú presne známe podstatné náležitosti pre toto zadefinovanie, keď celý úver sa priebežne čerpá a dopĺňa, a teda nie je možné v zmluve zakladajúcej takýto vzťah uviesť konkrétny percentuálny údaj RPMN, pre ktorého vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami. Preto vo všeobecnosti neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na jeho charakter nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov ani neplatnosť zmluvy. Navyše, uvedený úver nie je zásadne obmedzený čo do času jeho poskytovania. Uzatváraný je na dobu neurčitú. Pri tejto forme úveru je stanovený len tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Pretože tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Uvedené platí o výške skutočného čerpaného úveru ako aj o rozsahu jeho následného splácania. Možno súhlasiť s tým, že uvedenie RPMN je jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru. V zmysle Zákon o spotrebiteľských úveroch RPMN majú byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca indikatívnym výpočtom, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi. Odvolací súd zastal názor, že v prípade revolvingového úveru indikatívny výpočet RPMN tak ako bol uvedený v zmluve žalobcom v tomto prípade postačuje pre záver o náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, teda zmluva uvedenú náležitosť mala, preto nebolo možné konštatovať, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový.

22. Odvolací súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 8Cdo/140/2020 zo dňa 29. júna 2022. V citovanom uznesení najvyšší súd záverom vyslovil právny názor, v zmysle ktorého „Pre revolvingový úver je typické, že konkrétny výpočet RPMN a ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa nie je možné pre povahu revolvingu v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vypočítať vopred, pretože v danom čase nie sú presne známe podstatné náležitosti pre toto zadefinovanie, keď celý úver sa priebežne čerpá a dopĺňa, a teda nie je možné v zmluve zakladajúcej takýto vzťah uviesť konkrétny percentuálny údaj RPMN, pre ktorého vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami. Preto neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na jeho charakter nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. Zákonná náležitosť uviesť výšku RPMN je splnená uvedením tzv. indikatívneho výpočtu RPMN (t. j. akási „vzorová“ RPMN vyjadrená prostredníctvom výpočtu za reprezentatívne zvolených premenných), ...“.

23. K otázke náležitosti zmlúv o úvere existuje ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Najvyšší súd SR v uznesení z 22.2.2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 rozhodol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej časti anuitnej splátky a uznesenie 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018, ktoré judikovalo, že nie je možné od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

24. Ďalej odvolateľ namietal, že zo zmluvy o úvere je zrejmé len výška minimálnej mesačnej splátky avšak zmluva neobsahuje počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto je bezúročná a bez poplatkov. Odvolací súd vyhodnotil uvedenú odvoláciu námietku vo vzťahu k nesprávnemu posúdeniu absencie náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako nedôvodnú a odkazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorá riešila otázku výkladu citovaného ustanovenia (uznesenie zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 7Cdo/98/2018, zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017). Najvyšší súd SR v rozhodnutiach skonštatoval, že vychádzajúc z účelu Smernice 2008/48/ES, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti S. O. a účelu ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

25. Odvolací súd mal za to, že žalobcom predložené úverové zmluvné podmienky, ktoré je potrebné považovať za súčasť zmluvy, rovnako výpis čerpania splátok a úhrad, údaje vyžadované zákonom obsahujú. Vo výpise čerpania splátok a úhrad (čl. 29-30) sú uvedené všetky mesačné splátky platné počas trvania úveru spolu s ich výškou a rozpisom na istinu a úrok. Žalovaný ako spotrebiteľ teda mal jednoznačný prehľad o výške jednotlivých splátok a ich zložení ako aj o ich splatnosti. V úverových podmienkach je v § 2 hlavy 1. uvedené, že dlžník sa zaväzuje poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. V § 1 hlavy 5. je stanovené, dlžník musí úver splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach, pričom počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve; dlžník uhradí prvú splátku v mesiaci nasledujúcom po účtovnom období v ktorom vykoná prvé čerpanie z úverového účtu. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. V § 3 hlavy 5. je uvedené, že splátky musí dlžník hradiť do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane poplatkov a úrokov. Ďalej v § 8 hlavy 5 je stanovená výška mesačnej splátky, ktorá je vo výške percentuálnej časti z výšky úverového rámca platného ku poslednému dňu účtovného obdobia. Taktiež celkový počet splátok je stanovený v § 14 hlavy 5, kde sa uvádza, že celkový počet splátok v ktorých bude poskytnutý úver splatený je rovný počtu mesiacov nutných k jeho splateniu spolu s poplatkami a úrokmi. Závisí tiež od celkovej výšky dlžnej čiastky. Ustanovenia hlavy 5. spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere

obsahujú informácie o podmienkach splácania úveru, t.j. stanovujú podmienky určovania výšky, počtu, frekvencii splátok. V § 1 hlavy 10. je stanovené, že v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu v SR (EURIBOR) je veriteľ oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby a RPMN, opakovane meniť úrokovú sadzbu o mieru celkovej inflácie za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roku, pričom pri výpočte inflačného nárastu bude postupované podľa indexu rastu spotrebiteľských cien za predchádzajúci kalendárny rok, ktorý zverejňuje Štatistický úrad SR. Odvolací súd vzhľadom na obsah zmluvných podmienok dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje údaje požadované v ust. § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch; úver teda nemožno považovať za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná veriteľ bol oprávnený pristúpiť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru za splnenia zákonných podmienok.

26. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej namietal, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nepoužil do splatnosti najbližšej splátky, t.z. splátky splatnej v mesiaci apríl 2023. Ako vyplýva z výpisu čerpania splátok a úhrad (v spise na č.l. 25 a 26) žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania s úhradou časti splátky splatnej dňa 20.02.2023, pričom neuhradil ani nasledujúce splátky. Žalobca výzvou na zaplatenie zo dňa 24.03.2023 vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy a upozornil ho na možnosť zosplatnenia úveru. Vychádzajúc z toho, že žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru k 03.05.2023, urobil tak pred splatnosťou ďalšej splátky (20.05.2023), a to vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.02.2023. Zo strany žalobcu tak nedošlo k porušeniu ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ukladá veriteľovi iba povinnosť, aby upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru, ktorá bola realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej k 20.02.2023. Žalobca žalovanému neodňal možnosť prípadného douhradenia omeškaných splátok, keďže lehota na úhradu omeškaných splátok uplynula až dňa 14.04.2023 (listina doručená žalovanému dňa 30.03.2023). Odvolací súd má na základe uvedeného za to, že žalobca splnil všetky podmienky na mimoriadne zosplatnenie úveru, ktoré predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

27. Na podporu správnosti svojich úvah odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 123/2022 zo dňa 30.01.2024: „Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti“.

28. Odvolací v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/209/2022 zo dňa 25.01.2024 podľa ktorého, „z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 OZ, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. V tejto súvislosti najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok.“

29. Žalovaný opakovane namietal, že veriteľ porušil svoju povinnosť preukázať skúmanie bonity žalovaného podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd v tejto časti odkazuje na bod 26. napadnutého rozhodnutia, kde sa s touto námietkou súd prvej inštancie riadne vysporiadal keď uviedol, že zo súdneho spisu na základe listinných dôkazov vyplýva, že žalobca skúmal bonitu žalovaného na základe Interného dokumentu o posúdení bonity, správy zo sociálnej poisťovne, úverovej správy z registra dlžníkov, výpisu z bankového účtu za účelom preukázania výdavkov a príjmov, žalobca skúmal príjem žalovaného, životné náklady na dospelú osobu, sumu splátok úverov, osobný stav žalovaného, pričom zistil, že žalovaný je slobodný, bezdetný a žije u rodičov. Uvedenými listinnými dôkazmi žalobca jednoznačne preukázal, že pri uzatvorení zmluvy skúmal bonitu žalovaného, pričom žalovaný tieto závery súdu v odvolacom konaní nespochybnil a jeho odvolacia argumentácia pozostávala len všeobecné a ničím nekonkretizované závery o porušení povinnosti veriteľa ustanovenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nutno doplniť, že ust. zákona č. 129/2010 Z.z. nielen ukladajú povinnosť veriteľovi pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ale zároveň ukladajú i dlžníkovi (spotrebiteľovi) povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.).

30. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).